

לנו תמיד בעת צרה ולא נתן למוט רגלינו וכה יושיע ח' גם אותנו גם אתכם לדורות עולם.
בזכות אבות שלא תמה ותוכו בטח לראות בביאת נואל צדק ובחרמת קרן ישראל. בכנין

ציון וירושלים במחרת דירן בימינו. אמן.

חני יהושע העשיל בן ח'ל מו"ר הגאון הקדוש המקובל הרב הר' יצחק
יואל (א) בן ח'ל הגאון הקדוש הרב הר' גדליהו אהרן (נ). בן הרב הנדיק
הר' יצחק יואל (ג). בן הרב הגאון הנדיק הר' גדליהו (ד). בן הרב
הר' יצחק דיין מפולנאה בן הרב הר' שמואל בן הרב הר' אליהו בן הרב
הר' יצחק חתנא דני נשיאה הוא הגאון הקדוש הרב הר' שמואל ב"ר אליעזר
הוא רבינו המהרש"א ז"ל מאוסטרעהא.

ה ע ר ת א'

אבי מו"ר נולד ביום ט"ו שבט שנת ת"ר לאלף הששי, ונאסף אל עמיו בשנת תרמ"ח, ביום כ"ד
תמוז. שנות מספר אלה חי חיי צער מאד ונתנסח בעשר נסיונות. סבל יסורי איוב כמש,
ובכולם עמד בצדקו. עד שנת תרכ"ד סבל במחלות שונות עד שלא פעם ולא שתיים אָמרו הרופאים
נואש לחייו, ונתרפא תמיד באופן נפלא ובדרך נס כמש. בשנת תרכ"ג אחרי שובו אָז מעיר תבירה
וויקן, אשר סבל שם מנתוח קשה ונתרפא בחסדאל, נתקבל לרב ומגיד מושרים בעיר ליניץ, פלך
קיוב, נתלת אבותיו. ולא ארכו לו שם הימים, כי אָז התחילה ממלכת רוסיא לשטום ולרדוף את
הרבנים הצדיקים נושאי דגל תחמידות הבעש"טיות, בחשדה אותם לשואפים אחר הירות מדיניות,
והציקה לכולם ורדפה אותם בעים רוח ומשטמה חזקה. ובחיות אדוני אבי זצ"ל איש מצוין בכשרונות
נפלאים ולשון למודים, נתפרסם מצעוריו לצדיק ומקובל וחכם נפלא במילי דעלמא, נמפחו אליו
רבים מישראל מפלכי קיוב, פאָדאליע והערסאָן, וכדרך העולם, אשר לכל איש מצוין ומפורסם ירבו
גם מקנאים ואויבים ולאיש אשר אותביו ומעריציו רבים, לא יבצר ממנו גם אויבים ומשפנים.
ובכן גם לאדוני אבי זצ"ל נמצאו מקנאים מתחסדים בשקר, מתעמפים באדרת תחמידות למען כחש,
מתושבי עירו, אשר מסיבת חוכמת מוסר אשר השפיע עליהם, הלשינו עליו לפני שרי המלוכה כי
„צדיק הוא“, ושם זה די היה בימים ההם להעלות עליו המת המושלים, אשר בכלל חשדה את כת
החסידים לכתת ריבילוציונית ואת הצדיקים למנהליהם ובמסתרים הקרו אחריה וגזרו עליו גלות
מעיר מושבו וארץ מולדתו, לשלחו לארץ גזרה — לסיביר המזרחית לפלך יעניסיוסק, ונתפס במוצאי
שבת פרשת שמות עשרים יום לחורש סבת שנת תרכ"ט (למספר האזרחים שנת 1869), על-ידי שר
המחוז, אשר הוביל אותו לעיר הפלך קיעוו, ושם חושב במאסר, אשר אסירי המלך אסורים שם,
ושם ישב עד ר"ח אדר שנת זאת. בעמל רב עלה לנכבדי קיעוו אז וברצי כסף רבים לפעול על
המושלים להחליף את מאסרו ונתנוהו בבית המאסר הכללי, וימים אחדים לפני תג הפסח הוציאו
אותו מבית המאסר הכללי, וחושבו אותו באחד בתי המאסר הפרטיים, ושם הקציעו למענו חדר
מיוחד ביציע העליונה, ושם חגג את תג הפסח, וישב שם עד ער"ה תמוז שנת זאת. בהלקחו מביתו
לקיעוו רעשה כל העיר וכל הגליל ואשתו היא אמי תרביית הצדיקה ז"ל עם רבים מן הגגידים
ונכבדים מתושבי העיר נסעו אחריו לקיעוו, וחיא, הצדיקה זכרה לזכרה נסעה לעיר המלוכה

לפטרבורג

לפטרבורג ובחשתלות רב ובעזרת גדולי ישראל חושבי עיר המלוכה פעלה כי שר הפנים המיניסטר
מאמאשטון החליף גזירתו הראשונה והחליט לשלחו לעיר הפלך אהאנגעלסק על חוף הים הלבן
לגור שם כל ימי חייו. ובערב ר"ה חמוז שנת תרכ"ט יצא עם הגולים לעיר מקלטו, אך סיבת כל
הסיבות סיבה כי בנמקו דרך עיר הפלך קאמפראמא העומדת על נהר וואלגא הגדולה נחלש, ובחשתלות
רב נשאר ונתקב שם קרוב לשנה תמימה. וברם זכור אותו האיש לטוב, הוא הגביר התסיד ר' אריה
ליב מאסין ז"ל, מחסידי ליבאוויטש, איש תם וישר ונבבד בעיני השרים, אשר בחשתלותו נתקבב
אבי ז"ל שם ובביתו כל חשנה עד חצי חמוז שנת תר"ל. על חג הפסח שנת תר"ל באתה גם אמי
הצדיקת ז"ל לקומפראמא, ותיכף אחר התג שבה לפטרבורג ובדמעות ותחנונים ובאמצעות השתדלותו
של תר' אריה ליב מאסין אשר היה חשוב מאד בעיני הגנראל סיפיאגין. והשר הזה נתן מכתבו
לשר הפנים המיניסטר מאמאשטון, ועוד הפעם החליף המיניסטר את גזירתו וגור עליו לשלחו לפלך
אמפראמאן על נהר וואלגא ויום הכספי, ונשלח מקאמפראמא לעיר אמפראמאן באמצע חודש חמוז
שנת תר"ל. בעיר הזאת היה אז מושב נכבד ליהודים ותקות אבי ז"ל היתה כי ישאר לשבת
בעיר הפלך במקום אשר יהודים נמצאים שם, אבל לדאבון לבו מיאן שר הפלך ליתן לו הרשיון ע"ז
וקבע לו מקום לשבת בעיר המתוז צארעב, רחוקה כארבע מאות פרסאות מאמפראמאן. סיבת הדבר כי
אז נתרבו בפלך הזה כת הקרלים שומרי שבת לכן נתירא שר הפלך כי אבי ז"ל יטה לבכם להתגייר.
בעיר הזאת ועל אדמתה לא דרך כף רגל יהודי מעולם, אבל שר הפלך הרשה לו לקחת עמו את משמשו הישר
באדם תר' אליעזר ב"ר משה שניידער ז"ל עם אשתו ובניו יחידו. גם הורשה לו לקחת עמו לשבת שם
בצארעב שו"ב אחד אשר שכן לו איש לטאי. ואלה ישבו עם אבי הגולה ז"ל שם בצארעב שנה
תמימה, כי באו שמה בשמונה ימים לירה אב שנת תר"ל ויצאו משם במוצאי תשעה באב שנת תרל"א.
כפי עדות האיש תר' אליעזר הנ"ל, ניבא אבי ז"ל מראש ביום בואם לצארעב, כי לא יתקבבו שם
יותר משנה, ואמר לו ע"ד הצחות, כי בלשון אוקריינא „צערבע“ היא תולעת, שהיא ברירה שאין
בה עצם ואינה היה יותר מי"ב חודש, וכן עלה לחם כי באו לשם בעש"ב ויצאו משם במוצאי ט"ב,
יען הוא ז"ל לא הפך לנסוע ביום התענית. במשך חשנה שישב בצארעב נהרו אליו רבים מישראל
אשר ישבו באמפראמאן וצאריצין, ועל ראש חשנה ויו"כ ותג הסוכות התאספו אליו כמה מנינים
מישראל להתפלל עמו. במשך חשנה אשר ישב הוא ז"ל בצארעוו, לא עזבה אמי הצדיקת ז"ל את
עבודתה יגיעה ועמלה למצוא ישע וגאולה לאישה ז"ל, ונסעה עוד הפעם לפטרבורג, ובדמעותיה
ותחינותיה פעלה עוד הפעם כי השרים הגבוהים כמלו את גור דינם וקבעו לו ישיבה בעיר יעקאמער
רינאסלאוו, אשר שם ישב בחופש ודרור תחת חשנתת הפאליציון משך שלש שנים רצופות, כי בא לשם
בסוף שנת תרל"א ויצא משם בסוף שנת תרל"ד. שם קבע לו מושבו עם בני ביתו. אמי ז"ל הביאה
גם אותנו, בניו הילדים הרכים שמה. שם נתקבל הוא ז"ל מאת כל המפלגות שנמצאו בעיר בכבוד
וחדר. כל אנשי העיר, רבנים גדולים, גבירות, משכילות, חסידות חסונים חסידים ליבאוויטש
קאמפס קאברין קאידיונוב, תבבותו, כבודותו לשמו ולזכרו רעדו, והוא ז"ל הרבת להראות שם
יופי שימת תחסידות וחשוב הצפון בת, מתרת חסדות ותתיאולוגיות תאלקות תפחורה משולכות אשה
אל אחותה, ובתדושי תורתו ונועם מדבריו עשה נפשות רבות וקירבם לתורה. ואם כי ישב שם
בכבוד גדול ופרנסתו מצויה היתה לו בשפע, עם כל זה לא רפו ידיו מהשתדל להסיר מעליו מוסרות
שעבודו והפך לצאת מתחת חשנתת הפאליציון, ועל פי העזרה אשר עזר לו בזה שר הפלך דורנאווא,
שנתקלה אח"כ לשר הפנים, דרור נקרא לו וחירות עולם ניתן לו בסוף שנת תרל"ד. אנשי העיר
והמביבה תרבו לבקשו ולפייסו ברצי כסף והבפחות שונות כי ישאר לשבת שם, אך הוא מיאן בדבר,

[illegible]

AG, EB, EG, EALNG

[illegible]